

Fremsat den 7. februar 2024 af social- og boligministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil)

Forslag

til

Lov om socialt frikort

Definition

§ 1. Ved et socialt frikort forstås en mulighed for, at borgeren kan tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit pr. kalenderår ved ordinært og udstøttet arbejde for virksomheder med dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v., uden at indtægten fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomsthængige offentlige ydelser.

Udstedelse og virkning af sociale frikort

§ 2. Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune træffer på baggrund af en ansøgning fra en borger afgørelse om udstedelse af et socialt frikort.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udsteder et socialt frikort til borgere med særlige sociale problemer, som

- 1) opfylder betingelserne for at modtage hjælp eller støtte efter afsnit V i lov om social service,
- 2) hverken har været under ordinær SU-berettiget uddannelse eller har haft en skattepligtig arbejdsindkomst på over 10.320 kr. (2024-niveau) inden for det seneste år og
- 3) opfylder opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i lov om aktiv socialpolitik.

Kontrol af sociale frikort

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal mindst én gang pr. kalenderår kontrollere, om borgere med et socialt frikort, som kommunen er handlekommune for, fortsat opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort, jf. § 2, stk. 2. Kommunalbestyrelsen er dog ikke forpligtet til at foretage kontrollen efter 1. pkt. i det kalenderår, hvor det sociale frikort er udstedt.

Stk. 2. Opfylder en borger ikke længere betingelserne, jf. § 2, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at deaktivere borgerens sociale frikort. Afgørelse om deaktivering har virkning fra afgørelsestidspunktet.

Egenbetaling og øvrig støtte

§ 4. Indtægt på baggrund af et socialt frikort indgår ikke i beregningen af borgerens betaling, jf. §§ 163 og 163 a i lov om social service, for botilbud efter kapitel 20 i lov om social service og udslusningsbolig efter lov om almene boliger m.v., eller i beregningen af borgerens betaling, jf. § 188 i barnets lov, for døgnophold og udslusningsophold efter kapitel 13 i barnets lov.

Stk. 2. Et socialt frikort erstatter ikke øvrig støtte og tilbud til borgeren, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde efter lovgivningen.

Optjening af ret til betalt ferie ved indtægt med et socialt frikort

§ 5. Lov om ferie finder ikke anvendelse for indtægt med et socialt frikort, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 2. En borger, der har fået udstedt et socialt frikort, optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage. Ferien kan afholdes, når den er optjent (samtidighedsferie).

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal med et rimeligt varsel meddele borgeren, hvornår ferien skal holdes. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til borgerens ønske.

Stk. 4. Feriebetalning udgør 12,5 pct. af den optjente løn. Ved ansættelsesforholdets ophør udbetales feriebetalningen for ikke afholdt ferie direkte til borgeren. Feriebetalningen indgår i opgørelsen af borgerens maksimale indtægt, jf. § 1, på baggrund af et socialt frikort.

Stk. 5. Borgeren er omfattet af § 6, stk. 2 og 3, og §§ 12-14 i lov om ferie.

Stk. 6. Borgerens arbejdsgiver er omfattet af § 46, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, i lov om ferie.

Stk. 7. Overskrider borgeren den maksimale indtægt i § 1, vil feriedage, der er optjent fra det tidspunkt, hvor overskridelsen sker, og feriebetalning herfor ikke længere være

omfattet af stk. 1-6. Optjening, betaling og afholdelse vil derefter ske efter den til enhver tid gældende lov om ferie.

Indberetning af indtægt

§ 6. Som betingelse for, at en indtægt er omfattet af et socialt frikort og dermed af reglerne i denne lov, skal arbejdsgiveren indberette oplysninger om ansættelsen, herunder oplysninger om indtægten m.v., til den it-løsning, der skal understøtte ordningen.

Klage til Ankestyrelsen

§ 7. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Regulering

§ 8. Beløbene i §§ 1 og 2, stk. 2, nr. 2, reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2025. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 9. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Borgere, der den 31. december 2024 har et socialt frikort efter lov om forsøg med et socialt frikort, får videreført deres sociale frikort, så dette kan anvendes i 2025 og frem. Deaktiverede sociale frikort videreføres, jf. 1. pkt., dog som deaktiverede. Videreførte sociale frikort efter 1. og 2. pkt., er fra den 1. januar 2025 omfattet af denne lov.

Ændring i anden lovgivning

§ 10. I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 32, udgår »forsøg med et«.

Territorialbestemmelse

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser
 - 2.3. Den foreslåede ordning
3. Behandling af personoplysninger
4. Konsekvenser for FN's verdensmål
5. Ligestillingsmæssige konsekvenser
6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
9. Administrative konsekvenser for borgerne
10. Klimamæssige konsekvenser
11. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
12. Forholdet til EU-retten
13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
14. Sammenfattende skema

1. Indledning

I 2018 vedtog Folketinget lov nr. 689 af 8. juni 2018 om forsøg med et socialt frikort. Loven trådte i kraft den 2. januar 2019, og det var dengang hensigten, at forsøgsperioden skulle vare til og med 2020. I 2020 vedtog Folketinget lov nr. 2217 af 29. december 2020 om ændring af lov om forsøg med et socialt frikort, der forlængede forsøgsperioden til og med 2022. I december 2022 vedtog Folketinget lov nr. 1596 af 28. december 2022 om ændring af lov om forsøg med et socialt frikort, der videreførte forsøgsperioden i første halvår af 2023. Lovforslaget blev hastebehandlet og i den forbindelse forsynet med en solnedgangsklausul på 6 måneder. I juni 2023 vedtog Folketinget endnu en ændring af lov om forsøg med et socialt frikort, jf. lov nr. 751 af 13. juni 2023, der forlængede forsøgsperioden til og med 2024.

Siden 2019 har ordningen med et socialt frikort således fungeret som forsøgsordning. Regeringen ønsker nu at gøre ordningen permanent.

Formålet med det sociale frikort er at understøtte, at de mest udsatte og sårbare borgere i samfundet gives bedre muligheder for at deltage i samfundets arbejdsfællesskaber, bidrage hertil og opleve værdi herved i hverdagen. Med den gældende forsøgsordning med et socialt frikort får borgere med særlige sociale problemer, eksempelvis misbrug, hjemløshed eller psykiske vanskeligheder, mulighed for at tjene op til 40.000 kr. (2023-niveau) skattefrit årligt, uden at dette fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser. Med dette lovforslag permanentgøres ordningen med et socialt frikort fra den 1. januar 2025.

Hensigten med et socialt frikort er således at fjerne barriere

rer og motivere de mest udsatte og sårbare borgere til at engagere sig på arbejdsmarkedet under fleksible vilkår, som er tilpasset den enkelte borgers præmisser. Borgere med et socialt frikort kan selv finde en arbejdsgiver, og efter aftale med denne kan de være med til at definere arbejdsmængden, så denne tilpasses den enkelte borgers livsomstændigheder. Dette giver borgerne mulighed for at arbejde, når de har lyst og ressourcerne til det.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1 i lov om forsøg med et socialt frikort, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 15. november 2019 med senere ændringer, at borgere med særlige sociale problemer i forsøgsperioden fra 2019 til og med 2024 har ret til et socialt frikort, såfremt betingelserne i lovens § 2 er opfyldt.

Det er, jf. § 2, stk. 1, i lov om forsøg med et socialt frikort, kommunalbestyrelsen, der på baggrund af en ansøgning fra en borger kan træffe afgørelse om at udstede et socialt frikort til vedkommende. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det er borgerens opholdskommune, dvs. den kommune, hvor den pågældende har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, der skal træffe afgørelse om frikortet.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov om forsøg med et socialt frikort, at målgruppen for ordningen er borgere med særlige sociale problemer, der opfylder betingelserne for at modtage hjælp og støtte efter afsnit V i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 22. januar 2024 (herefter service-loven). Derudover er det et krav, at borgeren hverken har

været under ordinær uddannelse eller har haft en arbejdsindkomst på over 10.000 kr. (2023-niveau) inden for det seneste år forud for tilkendelsen af et socialt frikort. Dertil skal borgeren opfylde opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023 (herefter aktivloven). Dette krav betyder, at borgeren lovligt skal have opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år.

Ifølge bemærkningerne til § 2 i lovforslaget til lov om forsøg med et socialt frikort er borgere med særlige sociale problemer defineret som personer, der er socialt udsatte (f.eks. på grund af hjemløshed eller misbrug) eller har psykiske vanskeligheder (f.eks. angst eller depression), jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 161 som fremsat, side 9. Personer med handicap (fysisk eller psykisk) indgår således ikke i definitionen, medmindre de har særlige sociale problemer.

Efter lovens § 2, stk. 3, forstås ved et socialt frikort en mulighed for, at borgeren i perioden 2019-2022 kan tjene op til 20.000 kr. skattefrit pr. kalenderår og i perioden 2023-2024 kan tjene op til 40.000 kr. (2023-niveau) skattefrit pr. kalenderår ved ordinært og understøttet arbejde for virksomheder, offentlige myndigheder m.v., uden at indtægten fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om forsøg med et socialt frikort, at kommunalbestyrelsen én gang i første kvartal af 2023 og 2024 skal kontrollere, om borgerne, som kommunen har udstedt sociale frikort til, stadig opfylder betingelserne for at have et socialt frikort. Hvis en borger ikke længere opfylder betingelserne for at have et socialt frikort, skal kommunalbestyrelsen orientere borgeren herom og deaktivere borgerens sociale frikort.

Det fremgår af § 2, stk. 5, i lov om forsøg med et socialt frikort, at indtægt på baggrund af et socialt frikort ikke skal indgå i beregningen af borgerens betaling for botilbud efter kapitel 20 i serviceloven, jf. § 163 i serviceloven, og udslusningsbolig efter lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1343 af 24. november 2023 (herefter almenboligloven), jf. § 163 a i serviceloven.

Et socialt frikort har således ikke betydning for borgerens ret til anden hjælp, som det også fremgår af bemærkningerne til § 2 i lovforslaget til lov om forsøg med et socialt frikort, og et socialt frikort erstatter ikke øvrig støtte og tilbud til borgeren, hvilket fremgår af lovens § 2, stk. 6.

Det fremgår af § 2, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort, at beløbet på 10.000 kr. i stk. 2, nr. 2, og beløbet på 40.000 kr. i stk. 3 reguleres den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovbekendtgørelse nr. 237 af 27. februar 2020.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om forsøg med et socialt frikort, at en borger, der har fået udstedt et socialt frikort,

optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage. Ferien kan afholdes, når den er optjent (samtidighedsferie).

Efter § 3, stk. 2, i lov om forsøg med et socialt frikort, skal arbejdsgiveren med et rimeligt varsel meddele borgeren, hvornår ferien skal holdes. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til borgerens ønske.

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om forsøg med et socialt frikort, at feriebetaling udgør 12,5 pct. af den optjente løn. Ved ansættelsesforholdets ophør udbetales feriebetalingen for ikke afholdt ferie direkte til borgeren.

Det fremgår af § 3, stk. 6, i lov om forsøg med et socialt frikort, at borgere med et socialt frikort fra den 1. september 2020 er omfattet af § 6, stk. 2 og 3, og §§ 12-14 i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 12. februar 2021 (herefter ferieloven).

Det fremgår af § 6, stk. 2, i ferieloven, at ferie holdes med 5 dage om ugen og på samme måde, som arbejdet tidsmæssigt er tilrettelagt. Arbejdsfrie dage og vagtdage i turnus indgår i ferien med et forholdsmæssigt antal. Ferie begynder ved arbejdstids begyndelse den første feriedag og slutter ved arbejdstids ophør den sidste feriedag. Efter § 6, stk. 3, i ferieloven kan ferie ikke holdes på det ugentlige fridøgn, på søgnehellidage, overenskomstmæssigt eller sædvanemæssigt fastsatte fridage eller erstatningsdage herfor.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i ferieloven, at er en lønmodtager syg, når ferien begynder, har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien. Efter § 12, stk. 2, i ferieloven, har en lønmodtager, som bliver syg under ferien, mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter i alt 5 sygedage under ferie i samme ferie år. En lønmodtager, som ikke har været ansat hos arbejdsgiveren i hele ferieåret, har ret til erstatningsferie efter et forholdsmæssigt færre antal sygedage. Feriedage, som en lønmodtager ikke har optjent i ferieåret efter § 5, stk. 2 og 5, fradrages i de sygedage, der ikke gives erstatningsferie for efter 1. og 2. pkt. Efter ferielovens § 12, stk. 3, betaler lønmodtageren den lægelige dokumentation, jf. stk. 2. Efter ferielovens § 12, stk. 4, fremgår det, at ved opgørelsen af erstatningsferie efter stk. 1 og 2 ses bort fra sygedage forud for den dag, hvor lønmodtageren giver arbejdsgiveren meddelelse om sygdommen, medmindre manglende meddelelse ikke kan bebrejdes lønmodtageren. Efter ferielovens § 12, stk. 5, fremgår det, at en lønmodtager omfattet af stk. 1 eller 2, som bliver rask, før den planlagte ferieperiode er ovre, har ret til i forlængelse af sin raskmelding at holde den resterende del af den planlagte ferieperiode, såfremt lønmodtageren ved sin raskmelding giver besked herom.

Det fremgår af § 13 i ferieloven, at en lønmodtager, der deltager i en strejke eller lockout, når ferien begynder, ikke kan begynde ferien. Arbejdsgiveren skal fastsætte ny ferie,

når konflikten er ophørt, med et varsel på mindst 1 måned for hovedferie og 14 dage for øvrig ferie.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i ferieloven, at en lønmodtager ikke har pligt til at holde ferie i en periode, hvor lønmodtageren på grund af andre særlige forhold end nævnt i §§ 12 og 13 er afskåret fra at holde ferie. Efter § 14, stk. 2, i ferieloven fremgår det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke særlige forhold der kan afskære en lønmodtager fra at holde ferie.

Det fremgår af § 3, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort, at borgerens arbejdsgiver fra den 1. september 2020 er omfattet af ferielovens § 46, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3.

Det fremgår § 46, stk. 1, 1. pkt., i ferieloven, at med bøde straffes den arbejdsgiver, der trods påkrav uden rimelig grund undlader at betale skyldig feriebetaling. Tilsvarende vil selskaber m.v. (juridiske personer) efter ferielovens § 46, stk. 4, kunne pålægges strafansvar efter straffelovens kapitel 5. Ferielovens § 46 er blevet ændret ved § 1 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, hvorved daværende § 46, stk. 3, blev til § 46, stk. 4. Henvisningen til § 46, stk. 3, i § 3, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort blev ved lovændringen ikke konsekvensrettet.

Det fremgår af § 3, stk. 9, i lov om forsøg med socialt frikort, at overskrider borgeren indtægtsgrænsen i § 2, stk. 3, vil feriedage, der er optjent fra det tidspunkt, hvor overskridelsen sker, og feriebetalingen herfor, ikke længere være omfattet af denne bestemmelse. Optjening, betaling og afholdelse vil derefter ske efter den til enhver tid gældende ferielov.

Det fremgår af § 4 i lov om forsøg med et socialt frikort, at indtægt på baggrund af et socialt frikort skal indberettes af virksomheden til kommunen via it-løsningen Socialfrikort.dk.

Det fremgår af § 5 i lov om forsøg med et socialt frikort, at kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag efter denne lov og afgørelser om deaktivering, jf. § 2, stk. 4, 2. pkt., kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023 (herefter retssikkerhedsloven).

Det fremgår af § 6, stk. 2, i lov om forsøg med et socialt frikort, at loven ophæves den 1. januar 2025.

2.2. Social-, Bolig- og Ældreministeriets overvejelser

Siden 2019 har ordningen med et socialt frikort været en forsøgsordning. Hensigten har været, at det på baggrund af erfaringer fra forsøgsperioden og evaluering af ordningen skulle vurderes, om det sociale frikort skulle gøres til en permanent ordning.

Det har i løbet af forsøgsperioden vist sig, at det sociale frikort er en stor succes til gavn for både borgere, virksom-

heder og kommuner, og at ordningen har vundet stor udbredelse og bred opbakning generelt.

I perioden januar 2019 til og med 19. januar 2024 er 11.552 borgere blevet visiteret til et socialt frikort. Af disse havde ca. 10.600 borgere et aktivt socialt frikort i januar 2024, mens resten havde fået deaktiveret deres sociale frikort som følge af f.eks. kommunernes kontrol af, om borgerne fortsat opfyldte betingelserne for ordningen. Ydermere har knap 5.100 borgere frem til januar 2024 anvendt deres sociale frikort i forbindelse med en eller flere ansættelser.

Ordningen har således vundet stor udbredelse i løbet af forsøgsperioden, og tendensen er stigende.

I 2020 foretog Ankestyrelsen en evaluering af ordningen, der viser, at arbejde via det sociale frikort kan skabe synergieffekter, hvor borgernes generelle sundhedstilstand, herunder fysisk og psykisk trivsel, og sociale forhold forbedres gennem beskæftigelsen, hvilket alt i alt fører til en øget livskvalitet for de mest udsatte borgere. Ydermere viser evalueringen, at samarbejdet mellem virksomheder, offentlige myndigheder m.v. og de borgere, der har anvendt deres sociale frikort, generelt er velfungerende. Arbejdsgiverne oplever desuden en stor værdi ved at se udsatte borgere udvikle sig via beskæftigelse og ved, at der via frikortet skabes øget kontakt mellem en marginaliseret samfundsgruppe og virksomheder, offentlige myndigheder m.v.

Social- og Boligstyrelsen (tidligere Socialstyrelsen) foretog yderligere en evaluering af ordningen i 2022, der tegner det samme billede af, at brugen af det sociale frikort har positiv betydning for borgerne. Evalueringen viser blandt andet, at blandt borgere, der har anvendt deres sociale frikort, er andelen, der er i beskæftigelse, steget fra 1 til 9 pct. fra visitationstidspunktet til halvandet år efter. Derudover er 2 pct. overgået til SU og 10 pct. til fleksjob. For borgere, der ikke har anvendt deres frikort, er andelen, der er i beskæftigelse, steget fra 1 til 4 pct., 2 pct. modtager SU, og cirka 7 pct. er i fleksjob halvandet år efter visitation.

For nogle borgere fungerer det sociale frikort således som trædesten til beskæftigelse, uddannelse eller fleksjob, mens det for de allermost udsatte potentielt kan hjælpe dem til at tjene penge på andre måder end ved f.eks. at skulle låne eller gøre tjenester.

Det sociale frikort er på den måde med til at give nogle af de mest udsatte borgere en fod ind på arbejdsmarkedet på deres egne præmisser.

På den baggrund er det Social-, Bolig- og Ældreministeriets vurdering, at ordningen med et socialt frikort med fordel kan gøres permanent fra den 1. januar 2025.

Permanentgørelse af ordningen vil gøre det muligt at skabe tryghed og kontinuitet for borgere med et socialt frikort, virksomheder, offentlige myndigheder m.v., der anvender eller ønsker at anvende ordningen, samt kommuner og civilsamfundsorganisationer, idet der skabes vished om ordnin-

gens fremtid. Ydermere forventes det at bidrage til yderligere udbredelse af brugen af ordningen blandt borgere og virksomheder, offentlige myndigheder m.v., samt sikre stærkere implementering af ordningen i landets kommuner.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ordningen med et socialt frikort permanentgøres ved en ny hovedlov. Forslaget vil medføre, at borgere med særlige sociale problemer, som opfylder betingelserne efter loven, også vil kunne visiteres til og anvende et socialt frikort fra den 1. januar 2025 og frem.

Forslaget vil desuden medføre, at borgere, der ved udgangen af den 31. december 2024 har et socialt frikort, automatisk vil få videreført deres sociale frikort, så de vil kunne anvende dette i 2025 og frem. For så vidt angår deaktiverede sociale frikort vil disse blive videreført som deaktiverede. Dette vil fortsat give borgere, der ved udgangen af den 31. december 2024 har et deaktiveret socialt frikort, mulighed for at få dette genaktiveret, såfremt de på et senere tidspunkt igen opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort og ansøger deres handlekommune herom.

Det foreslås yderligere, at målgruppen for ordningen med et socialt frikort vil forblive uændret i forhold til i forsøgsperioden. For at være i målgruppen for ordningen vil borgeren fortsat skulle opfylde nedenstående tre betingelser.

Den første betingelse, som borgeren vil skulle opfylde for at være i målgruppen for ordningen, er, at vedkommende er socialt udsat, f.eks. pga. hjemløshed eller misbrug, eller har psykiske vanskeligheder, f.eks. angst eller depression, og på baggrund heraf opfylder betingelserne for at modtage hjælp eller støtte efter afsnit V i serviceloven.

Servicelovens afsnit V vedrører indsatser til voksne over 18 år, herunder f.eks. almene tilbud, tidligt forebyggende indsatser, personlig hjælp, omsorg og pleje, social stofmisbrugsbehandling, beskyttet beskæftigelse, aktivitets- og samværstilbud og botilbud.

Målgruppen omfatter både personer, der modtager indsatser efter servicelovens afsnit V, og personer, som af forskellige årsager ikke har fået eller taget imod kommunens tilbud efter serviceloven.

Borgere med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse er ikke i målgruppen for det sociale frikort, medmindre de samtidig har særlige sociale problemer. Dermed vil borgere, der alene modtager eller er berettigede til at modtage hjælp efter servicelovens afsnit V som følge af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, f.eks. muskelsvind, synsbesvær eller demens, ikke kunne få et socialt frikort.

Den anden betingelse, som borgeren vil skulle opfylde for at være i målgruppen for ordningen, er, at vedkommende skal være langt fra beskæftigelse og uddannelse ved hverken at have været under ordinær SU-berettiget uddannelse eller

haft skattepligtig arbejdsindkomst over 10.320 kr. (2024-niveau) inden for det seneste år.

At have været under ordinær SU-berettiget uddannelse omfatter personer, som har været indskrevet på en SU-berettiget uddannelse, uanset om vedkommende har deltaget i undervisningen eller ej.

Den sidste betingelse, som borgeren vil skulle opfylde for at være i målgruppen for ordningen, er, at vedkommende vil skulle opfylde det til enhver tid gældende opholdskrav i § 11 i aktivloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, for ret til uddannelseshjælp og kontanthjælp. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år.

Som følge af forslaget vil udsatte borgere med socialt frikort kunne tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit om året. Indtægt inden for det skattefrie beløb vil ikke skulle fradrages i forsørgelsesydelse eller andre sociale ydelser. Det foreslås således, at udbetalinger indtil 41.280 kr. (2024-niveau) årligt til personer med et socialt frikort vil være skattefritaget og fritaget for fradrag i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser, forudsat at udbetalingerne er omfattet af de i loven fastsatte krav om beskæftigelses karakter, indberetning af indtægt, herunder løn og feriebetaling m.v.

I forlængelse heraf foreslås det, at et socialt frikort, som hidtil, vil kunne anvendes i forbindelse med ordinært og ustøttet arbejde, hvor hverken arbejdsgiveren eller medarbejderen med et socialt frikort ydes økonomisk støtte fra kommunen eller øvrige myndigheder i forbindelse med ansættelsen, og hvor der som hovedregel gælder de samme ansættelsesretlige andet ansættelsesforhold. Det foreslås desuden, at et socialt frikort, som hidtil, ikke vil kunne anvendes i forbindelse med arbejde for privatpersoner og indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed. Kun virksomheder, som har et dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v. vil kunne udbetale vederlag i henhold til den foreslåede ordning.

Personer, der ønsker at få et socialt frikort, vil skulle ansøge deres handlekommune herom. Det vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge, hvordan ansøgningsprocessen foregår, herunder om borgeren skal udfylde et ansøgnings-skema, kan ansøge via mundtlig tilkendegivelse eller lignende.

Det foreslås således, at det bliver handlekommunen, der vil skulle behandle ansøgninger og visitere borgere til ordningen med et socialt frikort. Kommunerne vil i den forbindelse skulle oprette sociale frikort til borgerne via den it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen.

Det foreslås endvidere, at handlekommunen vil skulle foretage kontrol af alle borgere med et socialt frikort mindst én gang pr. kalenderår. Dog foreslås det, at kommunerne ikke vil være forpligtede til at foretage kontrol i året for visitation. Kontrollen vil have til formål at sikre, at borgerne

fortsat opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort og dermed fortsat er i målgruppen.

Det anbefales, at kontrollen gennemføres på en måde, der er mindst muligt administrativt krævende for kommunerne, og som ikke stiller store krav til borgerne om dokumentation. For så vidt angår opfølgningen på betingelserne vedr. indtægt, uddannelse og ophold forventes denne at kunne gennemføres administrativt via relevante registre. For så vidt angår opfølgningen på, om borgeren fortsat er i målgruppen for servicelovens afsnit V, forventes denne også at kunne gennemføres uden inddragelse af borgeren i de tilfælde, hvor borgeren modtager en indsats efter servicelovens afsnit V. For de borgere, der ikke modtager en indsats efter servicelovens afsnit V, kan der være behov for, at kommunen inddrager borgeren i forbindelse med opfølgningen. Kommunen kan efter reglerne i § 11 a i retssikkerhedsloven indhente visse typer af oplysninger til brug for kontrollen uden borgerens samtykke.

Det vil være op til kommunen selv at tilrettelægge, hvornår og hvor ofte kontrollen skal foretages, sådan at alle borgere, der har et socialt frikort, bliver kontrolleret mindst én gang pr. kalenderår. Kommunalbestyrelsen vil dog ikke være forpligtet til at foretage kontrol af borgeren i det år, hvor borgeren er blevet visiteret til ordningen.

Kommunerne vil i forlængelse af kontrollen skulle træffe afgørelse om at deaktivere sociale frikort for borgere, som ikke længere opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort. Kommunen vil som følge heraf skulle deaktivere borgerens sociale frikort via den særskilte it-løsning.

Formålet med opfølgningen er at mindske risikoen for misbrug af ordningen. Samtidigt mindskes risikoen for forskelsbehandling mellem borgere, hvilket der ellers er risiko for, som følge af at nogle borgere, der siden visitationen har bevæget sig ud af målgruppen, har og kan anvende et socialt frikort, mens andre borgere i samme livssituation, som ikke tidligere er blevet visiteret til et socialt frikort, ikke kan få og anvende et socialt frikort.

Såfremt en borger, der har fået deaktiveret sit sociale frikort, på et senere tidspunkt igen opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort, og ansøger sin handlekommune herom, har kommunen mulighed for at genaktivere borgerens frikort.

Foruden den minimumskontrol, som kommunerne skal foretage, jf. ovenstående, har kommunerne en generel forpligtelse til at føre tilsyn med, at borgere ikke er bevilget hjælp og støtte, som de ikke er berettigede til, dvs. at der ikke sker udbetaling af ydelser, i dette tilfælde mulighed for at optjene indtægt skattefrit, uden hjemmel. Borgeren har i den forbindelse en forpligtelse efter § 11 i retssikkerhedsloven til at oplyse kommunen om ændringer, der kan have betydning for hjælpen i form af det sociale frikort. Kommunen skal efter § 12, nr. 4 og 5, i retssikkerhedsloven oplyse borgeren om, hvilke typer af ændringer der kan have betydning for

hjælpen. Såfremt en kommune konstaterer, at en borger ikke længere lever op til betingelserne for ordningen, skal kommunen, som beskrevet, alene deaktivere borgerens sociale frikort. Det gælder også i tilfælde, hvor borgeren ikke har oplyst kommunen om, at vedkommende ikke længere lever op til betingelserne for ordningen, eller hvis kommunen har mistanke om snyd, idet afgørelse om deaktivering af det sociale frikort og dermed skattefritagelsen ikke træffes med tilbagevirkende kraft. Borgere kan dog straffes med bøde i tilfælde, hvor de ved grov uagtsomhed undlader at give oplysninger om ændringer, der kan have betydning for hjælpen i form af det sociale frikort, jf. straffelovens § 289 a og § 12 b i retssikkerhedsloven.

Det foreslås endvidere, at et socialt frikort fortsat ikke må erstatte støtte og tilbud til borgeren, som kommunalbestyrelsen eller andre myndigheder vil være forpligtet til at yde efter lovgivningen. Et socialt frikort skal ses som et supplement til den rådgivning, hjælp og støtte m.v., som kommunalbestyrelsen eller andre myndigheder i dag er forpligtet til at yde til borgere med særlige sociale problemer, f.eks. efter reglerne i serviceloven. Ligeledes foreslås det, at borgerens indtægter i forbindelse med et socialt frikort på samme måde ikke vil kunne indgå i beregningen af borgerens indtægt ved beregning af egenbetaling efter servicelovens §§ 163 og 163 a, for botilbud efter kapitel 20 i serviceloven og udslusningsbolig efter lov om almene boliger m.v., eller i beregningen af borgerens betaling, jf. § 188 i barnets lov, for døgnophold og udslusningsophold efter kapitel 13 i barnets lov.

Det vil være op til den enkelte kommune at sikre hensigtsmæssig sammenhæng til kommunens øvrige tilbud til målgruppen, samt ud fra lokale forhold og ønsker at etablere et eventuelt samarbejde med frivillige foreninger, organisationer, virksomheder, offentlige myndigheder m.v. der i forvejen har kontakt til målgruppen.

Efter den gældende ferielov skal feriebetaling registreres i indkomstregistret (eIndkomst) og afholdelsen og udbetalingen af optjent ferie med feriegodtgørelse skal ske efter anmodning til Feriepengeinfo. Eftersom indtægt via et socialt frikort ikke skal indberettes til eIndkomst, er det ikke hensigtsmæssigt at lade arbejde via ordningen være omfattet af ferieloven. Derfor foreslås der, at borgere med et socialt frikort ikke skal være omfattet af ferieloven, men at de i stedet skal sikres en tilsvarende ret til ferie i denne foreslåede lov om socialt frikort. Der skal være samtidighedsferie for borgere med et socialt frikort, og feriebetalingen for ikke afholdt ferie skal udbetales direkte til borgeren ved ansættelsesforholdets ophør uden indberetning til eIndkomst. Feriebetalingen er en del af indtægten på det sociale frikort og skal medregnes i denne. Såfremt en borger med et socialt frikort overskrider den maksimale indtægt for det sociale frikort, vil ferie, der er optjent, efter beløbsgrænsen for det sociale frikort er nået, ikke optjenes efter denne foreslåede lov om socialt frikort, men i stedet efter ferielovens almindelige regler. Det betyder, at både indtægt og feriebetaling,

der er optjent, efter beløbsgrænsen for det sociale frikort er nået, typisk vil skulle indberettes til eIndkomst.

Indtægt på baggrund af et socialt frikort vil som hidtil skulle indberettes af arbejdsgiveren til den it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen. I tilfælde, hvor arbejdsgiveren indberetter borgerens indtægt til eIndkomst, er ordningen med et socialt frikort ikke anvendt i overensstemmelse med denne foreslåede lov om socialt frikort, hvormed indtægten ikke vil være skattefritaget og vil kunne blive fradraget i borgerens forsørgelsesydelse.

Kommunerne vil som hidtil skulle oprette sociale frikort via den samme it-løsning, som arbejdsgiveren skal indberette oplysninger til.

Beløbsgrænsen på 41.280 kr. (2024-niveau) vil gælde for hele året. Ved udstedelse af sociale frikort sent i kalenderåret vil hele beløbet på 41.280 kr. (2024-niveau) således kunne anvendes i de resterende måneder af året.

Borgere, der har et socialt frikort ved årets udløb, vil pr. 1. januar i det nye år få et nyt socialt frikort på 41.280 kr. (2024-niveau) til anvendelse i det nye år.

Arbejdsgivere, der overvejer at ansætte en borger med et socialt frikort, vil forud for ansættelsens ikrafttrædelse skulle sikre sig, at der er et tilstrækkeligt beløb til rådighed under de 41.280 kr. (2024-niveau). Er dette ikke tilfældet, bør arbejdsgiveren orientere borgeren herom, så vedkommende er opmærksom på, at potentiel fremtidig indtægt ikke vil være omfattet af et socialt frikort. Borgeren har imidlertid ansvaret for at holde sig orienteret om restsaldoen på vedkommendes sociale frikort.

It-løsningen vil skulle indrettes således, at der ikke gives mulighed for, at arbejdsgivere eller andre vil kunne identificere den registrerede borger i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles, jf. punkt 3.

Dataansvarlig og databehandler vil skulle træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven, jf. punkt 3.

Med hjemmel i retssikkerhedslovens § 2, stk. 3, er det hensigten at fastsætte i bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område, at reglerne i retssikkerhedsloven gælder, når sager behandles og afgøres efter denne foreslåede lov om socialt frikort, på samme måde som retssikkerhedslovens regler gælder for kommunernes behandling af sager på det sociale område i øvrigt. Da hele retssikkerhedsloven vil gælde, vil f.eks. også regler om klageadgang, handlekommune, tilsynsforpligtelse og helhedsorienteret sagsbehandling være gældende. Det vil også betyde, at borgere med sociale frikort vil have pligt til at oplyse deres handlekommune om ændringer, der kan have

betydning for deres ret til at have et socialt frikort, jf. § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven. Sager og afgørelser om socialt frikort vil desuden være omfattet af de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter, partshøring m.v.

Det foreslås desuden, at beløbsgrænsen på 41.280 kr. (2024-niveau) for den årlige skattefrie indtægt via frikortet, og betingelsen om en maksimal indtægt på 10.320 kr. (2024-niveau) det forgangne år, vil skulle reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent pr. 1. januar hvert år.

Personer med et socialt frikort antages som udgangspunkt at være arbejdstagere, der udfører arbejde under instruktion, og de vil derfor være omfattet af de samme rettigheder, som øvrige lønmodtagere er. Tilsvarende skal en arbejdsgiver, som ansætter en person efter ordningen med et socialt frikort, leve op til de samme lovkrav som ved ansættelse af en person, der ikke er en del af ordningen, herunder også arbejdsmiljølovgivningen og arbejdsskadelovgivningen. Personer, der har et socialt frikort, er dermed obligatorisk sikrede efter § 2 i arbejdsskadesikringsloven, og arbejdsgiverne for de pågældende er dermed forpligtede til at arbejdsskadesikre de pågældende personer, jf. lovens § 48, stk. 1 og 4.

De regler, som en arbejdsgiver skal overholde, er f.eks. regler om udstedelse af ansættelsesbevis, hvorefter en lønmodtager har krav på at modtage et ansættelsesbevis senest 1 måned efter ansættelsens start, såfremt ansættelsesforholdet har en varighed på 1 måned, og den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger 8 timer. Desuden skal indbetaling af ATP-bidrag som hovedregel betales, når den ansatte lønmodtager er fyldt 16 år og arbejder mindst 9 timer om ugen, 18 timer i en 14 dages periode, 39 timer pr. måned eller som løsarbejder, uanset antallet af timer. ATP-bidraget indberettes af arbejdsgiveren til indkomstregistret.

Ordningen med et socialt frikort rummer nogle risici for misbrug, som det vil være vanskeligt for skattemyndighederne og andre myndigheder at kontrollere. Det kan eksempelvis være, at et socialt frikort anvendes af andre personer, end den person der er visiteret til det pågældende frikort, eller at arbejdet ikke opfylder lovens krav om, at det skal være udstøttet beskæftigelse. Derudover rummer ordningen risiko for, at borgere, som siden visitationen har bevæget sig ud af målgruppen og dermed ikke længere har ret til et socialt frikort, anvender deres sociale frikort. Den foreslåede kontrol har netop til formål at mindske risikoen herfor, ligesom det er hensigten med den ovenstående beskrivelse af borgerens oplysningspligt at gøre opmærksom på borgerens forpligtelse efter § 11 i retssikkerhedsloven til at oplyse kommunen om ændringer, der kan have betydning for hjælpen i form af det sociale frikort.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

De oplysninger, som vil blive behandlet, herunder indsam-

let, registreret, sammenkoblet og offentliggjort, i forbindelse med denne foreslåede lov om socialt frikort, er bl.a. personoplysninger. Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Med indsamling af oplysninger efter § 6 i denne lov vil den særskilte it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen, skulle håndtere personoplysninger om borgere med et socialt frikort, herunder CPR-numre og oplysninger om ansættelsesperioder og lønindtægter på baggrund af det sociale frikort. Det vil i den forbindelse skulle sikres, at it-løsningen opfylder gældende krav til databeskyttelse samt fortrolig og forsvarlig behandling af individoplysninger.

Efter databeskyttelsesforordningen vil det relevante behandlingsgrundlag for almindelige personoplysninger kunne være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er lovlig, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Der er herved lagt vægt på, dels at behandlingen af oplysningerne foretages som led i kommunens afgørelser om udstedelse og deaktivering af sociale frikort og dels som led i arbejdsgiverens indberetning og udbetaling af løn til borgeren. Behandlingen af oplysningerne vil derfor også være til gavn for borgere med et socialt frikort.

For eventuelle følsomme personoplysninger er udgangspunktet et behandlingsforbud, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, men i dette tilfælde vil personoplysningerne kunne behandles med hjemmel i artikel 6, stk. 1, litra e, samt artikel 9, stk. 2, litra f, hvorefter behandling er lovlig, hvis den er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol.

Det fremgår endvidere af databeskyttelseslovens § 10, at oplysninger som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, og artikel 10 må behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af undersøgelserne.

For så vidt angår CPR-numre kan offentlige myndigheder behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer, jf. databeskyttelseslovens § 11, stk. 1.

Databeskyttelsesforordningen indeholder et nationalt råderum for fastsættelse af særregler om behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3.

Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets opfattelse, at der bør fastsættes en national særregel, hvorefter Social-, Bolig- og Ældreministeriet vil kunne indsamle følsomme personoplysninger om borgere, der får udstedt eller har et socialt frikort. Social-, Bolig- og Ældreministeriet vurderer, at der

er hjemmel hertil i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3, og at det således er i samfundets interesse, at der tilvejebringes et klart og ensartet hjemmelsgrundlag for indsamling af oplysningerne, ligesom der tilvejebringes de bedst mulige forudsætninger for denne indsamling.

Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, 3. pkt., at EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Det er Social-, Bolig- og Ældreministeriets vurdering, at den udvidede adgang til indsamling af personoplysninger vil være proportionel, idet det bemærkes, at indsamlingen af oplysningerne vil skulle overholde de generelle principper for behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5. Personoplysningerne, der behandles, vil således bl.a. skulle være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles, og de vil skulle behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede.

Den særskilte it-løsning vil ligeledes skulle leve op til forordningens artikel 32, hvor det fastsættes, at den dataansvarlige og databehandleren skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til risici. Af artikel 32 fremgår ligeledes, at den dataansvarlige og databehandleren skal sikre, at enhver fysisk person, der udfører arbejde for den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til personoplysninger, kun behandler disse efter instruks fra den dataansvarlige.

Den særskilte it-løsning vil ligeledes skulle leve op til forordningens artikel 32, hvor det fastsættes, at den dataansvarlige og databehandleren skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til risici. Af artikel 32 fremgår ligeledes, at den dataansvarlige og databehandleren skal sikre, at enhver fysisk person, der udfører arbejde for den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til personoplysninger, kun behandler disse efter instruks fra den dataansvarlige.

Dataansvarlig og databehandler vil i forbindelse hermed skulle vurdere, om det er relevant at foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse. I forordningens artikel 35 er det således fastsat, at hvis en type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier og i medfør af sin karakter, omfang, sammenhæng og formål, sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, foretager den dataansvarlige forud for behandlingen en analyse af de påtænkte behandlingsaktiviteters konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget forventes at have en positiv betydning for Danmarks indfrielse af FN's verdensmål om dels at gennemføre

nationalt tilpassede sociale sikringssystemer og foranstaltninger for alle (delmål 1.3) og dels målet om, at enhver, uanset alder, køn, handicap, race, etnicitet, oprindelse, religion eller økonomisk eller anden status, i højere grad inddrages i sociale, økonomiske og politiske beslutninger (delmål 10.2).

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Eftersom der er flere socialt udsatte mænd, end der er kvinder, og eftersom Social- og Boligstyrelsens evaluering af forsøgsordningen med et socialt frikort viser, at der er flere mænd, der er visiteret til et socialt frikort, end der er kvinder, må det antages, at lovforslaget vil komme flest mænd til gavn.

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Eftersom der er et særligt stort antal socialt udsatte mennesker i København, og eftersom erfaringer fra forsøgsperioden med et socialt frikort viser, at Københavns Kommune har udstedt det højeste antal sociale frikort til borgere, må det antages, at lovforslaget vil komme flest mennesker i Københavnsområdet til gavn.

7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget har implementeringskonsekvenser i form af visitation, afgørelsesvirksomhed, kontrol og klagesagsbehandling i kommunerne og Ankestyrelsen.

For så vidt angår visitation, vil borgere skulle visiteres af kommunen til ordningen med et socialt frikort på baggrund af en konkret individuel vurdering af, om den pågældende er i målgruppen for ydelser og tilbud til voksne i servicelovens afsnit V på baggrund af særlige sociale problemer, samt om vedkommende opfylder opholdskravet og hverken har været under ordinær SU-berettiget uddannelse eller har haft en skattepligtig arbejdsindkomst på over 10.320 kr. (2024-niveau) inden for det seneste år, og kommunen vil skulle træffe en afgørelse i sagen.

For så vidt angår kontrol, vil kommunerne skulle foretage en vurdering af, om de borgere med sociale frikort, som kommunen er handlekommune for, fortsat opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort.

Kommunale sagsbehandlere vil således ved behandling af en borgers ansøgning om et socialt frikort og ved kontrol af borgeren skulle tjekke borgerens indkomst de forgangne 12 måneder, undersøge om borgeren har været under uddannelse i samme periode, og om vedkommende opfylder opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i aktivloven. Dertil skal sagsbehandleren vurdere, om vedkommende opfylder betingelserne for at modtage hjælp eller støtte efter afsnit V i serviceloven.

Lovforslaget vurderes i forlængelse heraf at medføre kommunale og statslige merudgifter.

Der er i forbindelse med finansloven for finansåret 2024

afsat 102,3 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 34,8 mio. kr. årligt varigt (2024-pl) til permanentgørelsen af det sociale frikort. Midlerne skal finansiere følgende delelementer.

Til dækning af merudgifter i forbindelse med kommunal visitation, afgørelsesvirksomhed, kontrol og klagesagsoplysning er afsat en ramme på 19,2 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 6,4 mio. kr. årligt varigt.

Til drift og udbud af it-løsningen er afsat en ramme på 3,5 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 0,9 mio. kr. årligt varigt.

Til dækning af klagesagsbehandling i Ankestyrelsen er afsat en ramme på 0,3 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 0,1 mio. kr. årligt varigt.

Til dækning af umiddelbart skattemæssigt mindreprovenu er afsat en ramme på 69 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 24 mio. kr. årligt varigt. Det sociale frikort har karakter af en skatteudgift og vil indgå i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter.

Til dækning af manglende fradrag i sociale ydelser er afsat en ramme på 8,3 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 2,9 mio. kr. årligt varigt.

Til dækning af formidling og forankring af ordningen er afsat en ramme på 2 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 0,5 mio. kr. årligt varigt.

Lovforslaget vil ikke berøre regionerne og har derfor hverken økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regionerne.

Det vurderes, at udgifter på de loftsstyrede udgiftsområder forventes at ligge inden for de statslige udgiftslofter.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet har herudover overvejet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget i lyset af det overordnede formål, der forfølges med lovforslaget, om at lave en ordning med få regler og krav til administration for både kommuner, erhvervsliv m.v. og borgere.

Lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 2 om digital kommunikation, da det med lovforslaget forventes, at borgerens ansøgning om et socialt frikort som udgangspunkt kan ske digitalt, dog med mulighed for ansøgning gennem f.eks. mundtlig eller skriftlig tilkendegivelse over for kommunen. Det forventes samtidig, at kommunernes behandling af borgerens ansøgning kan ske digitalt via kommunens ESDH-system. Ligeledes forventes det, at sagsbehandlingen kan ske automatisk for så vidt angår de dele af afgørelsen, der træffes efter objektive betingelser, herunder vurderingen af om borgeren opfylder indkomst-, uddannelses- og opholdskravet, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 2 og

3. Videregivelse af oplysninger i disse tilfælde skal ske efter de almindelige databeskyttelsesretlige regler. Kommunerne forventes dermed at kunne foretage automatiseret behandling af ansøgninger, dog suppleret af manuel behandling for så vidt angår betingelserne, om at borgeren skal være i målgruppen for afsnit V i serviceloven, da det indebærer et fagligt skøn. Dermed er lovforslaget også i overensstemmelse med princip nr. 3 og nr. 4 om automatisk sagsbehandling og genbrug af data.

For så vidt angår princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling henvises til Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 91 som fremsat, hvor det reguleres, at behandlingen af personoplysninger skal følge gældende lov om behandlinger af personoplysninger og leve op til kravene hertil.

Derudover forventes lovforslaget at være i overensstemmelse med princip nr. 6, da den tekniske understøttelse af lovforslaget forventes at skulle baseres på den til enhver tid gældende, nationale eID-løsning.

Endelig vurderes det, at princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl er efterlevet, idet kommunerne skal behandle borgerens ansøgning om et socialt frikort med brug af relevante offentlige registre, herunder eIndkomst m.fl.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Da det er frivilligt at ansætte borgere via ordningen med et socialt frikort, har lovforslaget ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v., bortset fra for de arbejdsgivere, der vælger at benytte ordningen og dermed ansætter en borger via det sociale frikort.

Da skattefrihed og friholdelse for fradrag i offentlige forsørgelsesydelse for en borger med et socialt frikort er betinget af, at vederlaget indberettes af den udbetalende arbejdsgiver via den særskilte it-løsning, skal arbejdsgiveren påtage sig de administrative forpligtelser, der er forbundet hermed, i lighed med, hvad der har været gældende i den hidtidige forsøgsperiode.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgere.

Det sociale frikort er en frivillig ordning, som borgere kan ansøge om at blive en del af. På baggrund af borgerens ansøgning og en konkret, individuel vurdering af, om den enkelte person er i målgruppen, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at udstede et socialt frikort.

Borgere, der har et socialt frikort den 31. december 2024, får automatisk videreført dette i 2025 og skal derfor ikke foretage sig noget i forbindelse med ophøret af lov om forsøg med et socialt frikort og en kommende permanentgørelse af ordningen.

10. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

11. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

12. Forholdet til EU-retten

Det fremgår af artikel 7, stk. 1, i arbejdstidsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden), at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed i overensstemmelse med de betingelser for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis. Det fremgår af stk. 2, at den minimale årlige betalte ferieperiode ikke kan erstattes med en finansiell godtgørelse, medmindre arbejdsforholdet ophører.

Da forslaget om udbetaling af ikke afholdt ferie direkte til borgeren, uden at ferien er holdt, jf. § 5, stk. 4, 2. pkt., kan henføres til at vedrøre et ophørt ansættelsesforhold, vurderes forslaget at være i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet.

Det er en forudsætning for visitation til det sociale frikort, at borgeren opfylder opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i lov om aktiv socialpolitik. Opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang disse efter EU-retten er berettigede til hjælpen.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 20. november til den 19. december 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatrådet, Akademikerne, Ankestyrelsen, BL – Danmarks Almene Boliger, Blå Kors, BoPaM (Børn og Pårørende af Misbrugere; tidligere Landsforeningen til pårørende for stofmisbrugere), Brugerforeningen for aktive stofmisbrugere, Brugernes Akademi, Børne- og kulturchefforeningen, Center for Rusmiddelforskning, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Erhverv, Dansk Psykolog Forening, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dataetisk Råd, Det Centrale Handicapråd, Den Sociale Udviklingsfond (SUF), DI, FH Fagbevægelsens Hovedorganisation, FOA - Fag og Arbejde, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Frelsens Hær, FSD – Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Gadejuristen, Gadens Stemmer, Hjem til alle, HK Kommunal, HORESTA, Hus forbi, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KABS – behandlingscenter for stofbrugere, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde,

Kirkens Korshær, KL, Kofoeds Skole, Kriminalforsorgen, Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Landsforeningen af Socialpædagoger (LFS), Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen af Væresteder (LVS), Landsforeningen Bedre Psykiatri, LOS – De private tilbud, Mændenes Hjem, Projekt Udenfor, Reden

Vesterbro, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse i Danmark, SAND – De Hjemløses Landsorganisation, Selveje Danmark, SIND, SMVdanmark, Socialt Lederforum, Socialt Udviklingscenter (SUS), Socialpædagogernes Landsforbund og SUMH (Sammenslutningen af Unge med Handicap).

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De samlede offentlige merudgifter skønnes at være ca. 102,3 mio. kr. i perioden 2025-2027 og herefter 34,8 mio. kr. årligt varigt (2023-pl).
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget har implementeringskonsekvenser i form af visitation, afgørelsesvirksomhed, kontrol og klagesagsbehandling i kommunerne og i form af klagesagsbehandling og afgørelsesvirksomhed i Ankestyrelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	For de virksomheder, der vælger at benytte ordningen og dermed ansætte en borger med et socialt frikort, vil der være visse administrative konsekvenser forbundet med indberetning af oplysninger om ansættelsen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Borgere, der har et socialt frikort den 31. december 2024, vil automatisk få videreført dette i 2025 og skal derfor ikke foretage sig noget i forbindelse med lovændringen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om forsøg med et socialt frikort, at der ved et socialt frikort forstås en mulighed for, at borgeren kan tjene op til 40.000 kr. (2023-niveau) skattefrit pr. kalenderår ved ordinært ustøttet arbejde for virksomheder, offentlige myndigheder m.v., uden at indtægten fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, at der ved et

socialt frikort vil skulle forstås en mulighed for, at borgeren vil kunne tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit pr. kalenderår ved ordinært og ustøttet arbejde for virksomheder med dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v., uden at indtægten vil skulle fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Ved indtægter vil skulle forstås løn, rådighedsløn, honorarer, feriebetaling, pensioner, fritvalgsopsparing og søgnehelldagsgodtgørelse m.v., herunder indtægter, der træder i stedet for løn. Det vil gælde både ved udbetaling af engangsbeløb og løbende indtægter.

Forslaget vil medføre, at borgere, der har et aktivt socialt

frikort, vil kunne tjene op til 41.280 kr. (2024-niveau) skattefrit pr. kalenderår, uden at indtægten fradrages i deres eventuelle forsørgelsesydelse, såfremt det gennemførte arbejde er ordinært og ustøttet, og indtægten er indberettet korrekt af arbejdsgiveren til den særskilte it-løsning.

Det foreslås desuden, at beløbsgrænsen fastsættes til 41.280 kr. i 2024-niveau, hvormed beløbet vil tilsvare beløbsgrænsen for forsøgsordningen med et socialt frikort, der satsreguleres den 1. januar 2024, jf. lov om forsøg med et socialt frikort. Forslaget skal ses i lyset af lovforslagets § 8, hvori det foreslås, at der skal foretages en regulering af bl.a. beløbet på 41.280 kr. i det foreslåede § 1.

Arbejde med brug af socialt frikort vil kunne udføres for både private og offentlige virksomheder og myndigheder, organisationer, foreninger m.v., der ellers ville være indberetningspligtige efter skatteindberetningslovens §§ 1 og 4. Dette vil eksempelvis også være socialøkonomiske virksomheder.

Selve skattefritagelsen foreslås indført ved ændring af ligningsloven, jf. lovforslagets § 10, hvortil der henvises.

Efter den foreslåede ordning vil udbetalingerne i henhold til ordningen omfatte vederlag til personer for personligt arbejde for virksomheder med dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v. Der vil således ikke kunne ske skattefri udbetaling af vederlag for arbejde for privatpersoner eller ske anden skattefri indkomsterhvervelse, f.eks. indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det vil ikke være afgørende, om der er tale om en tilbagevendende ydelse eller en enkeltstående tjeneste, men der vil skulle være tale om ordinært og ustøttet arbejde.

For at der er tale om ordinært ustøttet arbejde, vil der som udgangspunkt skulle være tale om lønnet arbejde, hvor der vil gælde de samme ansættelsesretlige regler som i ethvert andet ansættelsesforhold, og hvor hverken arbejdsgiveren eller medarbejderen med et socialt frikort ydes økonomisk støtte fra kommunen eller øvrige myndigheder. Loven indeholder ikke et krav om en bestemt mindste timeløn. Aflønning af en person med et socialt frikort vil således skulle fastsættes efter aftale mellem arbejdsgiveren og medarbejderen. Virksomheder, offentlige myndigheder m.v. vil ved ansættelse af medarbejdere med et socialt frikort skulle overholde gældende overenskomst på området. Arbejde i løntilskudsjob, fleksjob, beskyttet beskæftigelse, arbejde som led i jobrotation eller arbejde (i lønnede) praktikperioder under en uddannelse vil ikke kunne betragtes som ordinært og ustøttet arbejde.

Modtagere af hjælp i kontanthjælpssystemet, som er omfattet af 225-timersreglen, jf. §§ 13 f-13 h i aktivloven, skal opfylde et arbejdskrav på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at hjælpen ikke bliver nedsat. Det er kommunalbestyrelsens ansvar at tage stilling til, om en borger, der er undtaget fra 225-timersreglen, men som udfører ordinært og ustøttet

arbejde efter ordningen med et socialt frikort, fortsat skal være undtaget fra 225-timersreglen.

Det forhold, at en person har et socialt frikort og indtægter via dette, vil ikke alene kunne lægges til grund for vurderingen af personens arbejdsevne, idet der vil skulle foretages en konkret og individuel vurdering af personens arbejdsevne i forhold til 225-timersreglen og førtidspension.

Det fremgår af vejledning nr. 9514 af 30. juni 2021 om 225-timersreglen for ægtepar og ugifte, der modtager hjælp efter aktivlovens § 11, at arbejde udført via socialt frikort kan tælle med i opgørelsen af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde. Dokumentation af arbejde vil kunne tilvejebringes via den særskilte it-løsning, hvortil indtægter på baggrund af et socialt frikort skal indberettes af arbejdsgiveren, men det vil også kunne dokumenteres på anden måde, f.eks. ved fremvisning af lønsedler.

Det foreslås endvidere, at indtægt på baggrund af et socialt frikort ikke vil skulle fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Det betyder, at der ved tildeling af offentlige sociale ydelser vil skulle ses bort fra indtægt på baggrund af et socialt frikort. Der vil tillige skulle ses bort fra indtægt på baggrund af et socialt frikort ved vurdering af eksempelvis ansøgninger om hjælp i særlige tilfælde (behovsbestemte enkelttydelser m.v.) efter kapitel 10 i aktivloven. Formålet er at sikre, at det sociale frikort vil supplere den hjælp, borgeren i øvrigt har ret til.

Med den foreslåede bestemmelse er det således hensigten, at et socialt frikort ikke vil skulle have betydning for borgerens ret til anden hjælp.

Der henvises i øvrigt til punkt 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om forsøg med et socialt frikort, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en ansøgning fra en borger udsteder et socialt frikort.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov om forsøg med et socialt frikort, at et socialt frikort kan udstedes til borgere med særlige sociale problemer, der opfylder betingelserne for at modtage hjælp og støtte efter afsnit V i serviceloven. Derudover er det et krav, at borgerne hverken har været under ordinær uddannelse eller har haft en arbejdsindkomst på over 10.000 kr. (2023-niveau) inden for det seneste år forud for tilkendelsen af et socialt frikort. Dertil skal borgerne opfylde opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i aktivloven. Det betyder, at borgeren lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen i borgerens

handlekommune på baggrund af en ansøgning fra en borger vil skulle træffe afgørelse om udstedelse af et socialt frikort.

Forslaget vil medføre, at kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune på baggrund af en ansøgning fra borgeren og med afsæt i de foreslåede betingelser vil kunne visitere borgeren til ordningen og samtidig oprette et socialt frikort til vedkommende via den it-løsning, der skal understøtte ordningen. Det vil være op til den enkelte kommune at tilrettelægge, hvordan ansøgningsprocessen skal foregå, herunder om borgeren vil skulle udfylde et ansøgningskema, vil kunne ansøge via mundtlig tilkendegivelse eller lignende.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunalbestyrelsen vil kunne udstede et socialt frikort til borgere med særlige sociale problemer, som desuden opfylder betingelserne, der fremgår af nr. 1-3.

Borgere med særlige sociale problemer vil med forslaget skulle defineres som personer, der er socialt udsatte, f.eks. på grund af hjemløshed eller misbrug, eller som har psykiske vanskeligheder, f.eks. angst eller depression. Personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse vil ikke indgå i målgruppen for det sociale frikort, medmindre de også har særlige sociale problemer. Borgere, der alene modtager eller er berettigede til at modtage hjælp efter servicelovens afsnit V som følge af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, f.eks. muskelsvind, synsbesvær eller demens, vil således ikke kunne få et socialt frikort.

Det fremgår af betingelse nr. 1, at borgere desuden for at få et socialt frikort vil skulle opfylde betingelserne for at modtage hjælp eller støtte efter afsnit V i serviceloven.

Det fremgår af betingelse nr. 2, at for at få et socialt frikort vil borgere derudover hverken skulle have været under ordinær SU-berettiget uddannelse eller have haft skattepligtig arbejdsindkomst på over 10.320 kr. (2024-niveau) inden for det seneste år.

Det fremgår endelig af betingelse nr. 3, at borgere for at få et socialt frikort vil skulle opfylde opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i aktivloven.

Forslaget vil medføre, at målgruppen for ordningen med et socialt frikort vil forblive uændret i forhold til målgruppen i forsøgsperioden.

Forslaget vil endvidere medføre, at kommunerne i forbindelse med visitation af borgere til ordningen vil skulle undersøge, om borgerne har været under ordinær SU-berettiget uddannelse eller har haft skattepligtig arbejdsindkomst over 10.320 kr. (2024-niveau) inden for de seneste 12 måneder forud for afgørelsestidspunktet. For så vidt angår undersøgelsen af, om borgerne opfylder betingelserne for at modtage hjælp eller støtte efter afsnit V i serviceloven og opfylder opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i aktivloven, vil der ligeledes i forbindelse med visi-

tation til ordningen skulle tages udgangspunkt i borgernes situation på afgørelsestidspunktet.

Serviceovens afsnit V vedrører indsatser til voksne, herunder f.eks. almene tilbud, tidligt forebyggende indsatser, personlig hjælp, omsorg og pleje, social stofmisbrugsbehandling, beskyttet beskæftigelse, aktivitets- og samværstilbud og botilbud. Målgruppen vil omfatte både personer, der modtager indsatser efter servicelovens afsnit V, og personer, som af forskellige årsager ikke har fået eller taget imod kommunens tilbud efter serviceloven.

Ved ordinær SU-berettiget uddannelse vil alene alle SU-berettigede uddannelser skulle medregnes. At have været under ordinær SU-berettiget uddannelse vil med lovforslaget skulle defineres som at have været indskrevet på en ordinær SU-berettiget uddannelse, uanset om borgeren har deltaget i undervisningen eller ej.

I indkomstgrænsen på 10.320 kr. (2024-niveau) vil der skulle medregnes skattepligtig arbejdsindkomst defineret som A- og B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag, og som er indberettet til indkomstregisteret (eIndkomst), jf. lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 1305 af 20. november 2023. Desuden vil der skulle medregnes lønindkomst erhvervet om bord på dansk skib registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS), som er indberettet til eIndkomst. Indtægt på baggrund af et socialt frikort vil ikke skulle indgå i opgørelsen.

Det foreslås, at indkomstgrænsen fastsættes til 10.320 kr. i 2024-niveau. Forslaget skal ses i lyset af lovforslagets § 8, hvormed det foreslås, at der vil skulle foretages en regulering af bl.a. indtægtsgrænsen i det foreslåede § 2, stk. 2, nr. 2.

Endeligt vil målgruppen omfatte personer, der opfylder opholdskravet for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i § 11 i aktivloven. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år. I beregningen af opholdstiden indgår perioder, hvor personen har haft folkeregisteradresse her i riget, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat, jf. § 11, stk. 3, i aktivloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 3

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om forsøg med et socialt frikort, at kommunalbestyrelsen én gang i første kvartal af 2023 og 2024 skal kontrollere, om borgerne, som kommunen har udstedt sociale frikort til, stadig opfylder betingelserne for at have et socialt frikort. Hvis en borger ikke længere opfylder betingelserne for at have et socialt frikort, skal kommunalbestyrelsen orientere borgeren herom og deaktivere borgerens sociale frikort.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at kommunalbestyrelsen mindst

én gang pr. kalenderår vil skulle kontrollere, om borgere med et socialt frikort, som kommunen er handlekommune for, fortsat opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort, jf. § 2, stk. 2. Det foreslås i forlængelse heraf i 2. pkt., at kommunalbestyrelsen dog ikke vil være forpligtet til at foretage kontrollen efter 1. pkt. i det kalenderår, hvor det sociale frikort er udstedt.

Forslaget vil medføre, at kommunalbestyrelsen mindst én gang pr. kalenderår vil skulle foretage kontrol af, om de borgere med socialt frikort, som kommunen er handlekommune for, fortsat opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort. Kommunen vil ikke være forpligtet til at foretage kontrol af borgeren i det kalenderår, hvor kommunen har visiteret borgeren til et socialt frikort. Kommunen vil desuden have mulighed for at gennemføre kontrol flere gange i løbet af et kalenderår, men vil kun være forpligtet hertil én gang årligt.

Såfremt en borger flytter, og handlekommuneforpligtelsen for borgeren skifter, vil det være den nye handlekommune, der skal gennemføre kontrollen. Det vil i forbindelse hermed være hensigtsmæssigt for den hidtidige handlekommune at videregive oplysninger til borgerens nye handlekommune om, at borgeren har et socialt frikort, således at borgerens nye handlekommune er opmærksom på, at den skal gennemføre kontrol med den pågældende borgers anvendelse af frikortet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis en borger ikke længere opfylder betingelserne, jf. § 2, stk. 2, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe afgørelse om at deaktivere borgerens sociale frikort. Det foreslås i forlængelse heraf i 2. pkt., at afgørelse om deaktivering har virkning fra afgørelsestidspunktet.

Forslaget vil således medføre, at borgere vil skulle have deaktiveret deres sociale frikort, hvis det ved en af kommunens kontroller vurderes, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort. Kommunen vil i så fald skulle træffe afgørelse herom.

Forslaget vil desuden medføre, at afgørelser om deaktivering har virkning fra afgørelsestidspunktet, hvormed en borger, der har fået deaktiveret sit sociale frikort, ikke vil kunne anvende dette i forbindelse med en ansættelse pr. den dato, hvor afgørelsen er truffet.

Såfremt en borger, der har fået deaktiveret sit sociale frikort, på et senere tidspunkt igen opfylder betingelserne for at få udstedt et socialt frikort, og ansøger sin handlekommune herom, vil kommunen skulle træffe afgørelse om at genaktivere borgerens frikort, hvis borgeren opfylder betingelserne herfor.

Kommunerne vil skulle kontrollere alle de borgere med sociale frikort, som kommunen er handlekommune for. Kontrollen vil skulle gennemføres mindst én gang pr. kalenderår pr. borger. Første kontrol af en borger vil skulle gennemføres senest i kalenderåret efter, at borgeren er blevet visiteret

til ordningen. Det vil være op til kommunen at tilrettelægge, hvornår i løbet af året kommunen vil skulle foretage kontrollen.

Der vil ikke blive stillet krav til, hvordan kommunerne organiserer og foretager kontrollen. Kontrollen vil dog med fordel kunne foretages i forbindelse med kommunernes normale arbejdsgange med løbende opfølgning eller kontrol af modtagere af kontanthjælp, ressourceforløbsydelse m.v.

Det anbefales desuden, at kontrollen gennemføres på en måde, der vil være mindst muligt administrativt krævende for kommunerne, og som ikke vil stille store krav til borgerne om dokumentation. For så vidt angår opfølgningen på betingelserne vedr. indtægt, uddannelse og ophold forventes denne at kunne gennemføres administrativt via relevante registre.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 4

Det fremgår af § 2, stk. 5, i lov om forsøg med et socialt frikort, at indtægt på baggrund af et socialt frikort ikke skal indgå i beregningen af borgerens betaling for botilbud efter kapitel 20 i serviceloven, jf. § 163 i serviceloven, og udslusningsbolig efter lov om almene boliger m.v., jf. § 163 a i serviceloven.

Det fremgår af § 2, stk. 6, i lov om forsøg med et socialt frikort, at et socialt frikort ikke erstatter de kommunale tilbud og indsatser, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde efter lovgivningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at indtægt på baggrund af et socialt frikort ikke vil skulle indgå i beregningen af borgerens betaling, jf. §§ 163 og 163 a i lov om social service, for botilbud efter kapitel 20 i lov om social service og udslusningsbolig efter lov om almene boliger m.v., eller i beregningen af borgerens betaling, jf. § 188 i barnets lov, for døgnophold og udslusningsophold efter kapitel 13 i barnets lov.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således være hensigten, at borgeren ikke vil blive stillet dårligere i forhold til betaling for botilbud m.v. som følge af indtægt på baggrund af et socialt frikort.

Det bemærkes, at der med lovforslagets § 10 samtidig foreslås skattefritagelse for ydelsen omfattet af forslaget til denne lov om socialt frikort. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at der heller ikke i indtægten vil kunne ske lønindeholdelse for gæld til det offentlige m.v., da alene A-indkomst kan anvendes til lønindeholdelse, jf. § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås i *stk. 2*, at et socialt frikort ikke vil skulle erstatte de kommunale tilbud og indsatser, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde efter lovgivningen.

Formålet med et socialt frikort vil være at supplere den eksisterende sociale eller beskæftigelsesrettede indsats, som borgeren er i målgruppen for.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således være hensigten, at kommunalbestyrelsen ikke må undlade at tilbyde borgeren hjælp efter serviceloven, aktivloven og anden relevant lovgivning, selvom borgeren har et socialt frikort. Bestemmelsen vil dermed skulle sikre, at borgere, som har et socialt frikort, ikke vil blive stillet ringere end borgere, der ikke har et socialt frikort.

Hvis en borger med et socialt frikort har opsparet midler gennem sit sociale frikort, vil det følge af de gældende formueregler, der knytter sig til borgerens respektive forsørgelsesgrundlag, om formuen får betydning for udmålingen af forsørgelsesydelsen. For de borgere med et socialt frikort, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, vil det betyde, at formue over 10.000 kr. (for ægtefæller 20.000 kr.) indgår i udmålingen af hjælpen. I kommunens vurdering af, hvorvidt en borger er berettiget til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik, vil opsparede midler gennem et socialt frikort ligeledes indgå i udmålingen af hjælpen. En eventuel formue under 10.000 kr. (20.000 kr.) har dog efter praksis også betydning ved tildelingen af hjælp efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 5

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om forsøg med et socialt frikort, at en borger, der har fået udstedt et socialt frikort, optjener 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage. Ferien kan afholdes, når den er optjent (samtidighedsferie).

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov om forsøg med et socialt frikort, at arbejdsgiveren med et rimeligt varsel skal meddele borgeren, hvornår ferien skal holdes. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til borgerens ønske.

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om forsøg med et socialt frikort, at feriebetaling udgør 12,5 pct. af den optjente løn. Ved ansættelsesforholdets ophør udbetales feriebetalingen for ikke afholdt ferie direkte til borgeren.

Det fremgår af § 3, stk. 6, i lov om forsøg med et socialt frikort, at borgeren fra den 1. september 2020 er omfattet af ferielovens § 6, stk. 2 og 3, og §§ 12-14, jf. lov nr. 60 af 30. januar 2018.

Det fremgår af § 6, stk. 2, i ferieloven, at ferie holdes med 5 dage om ugen og på samme måde, som arbejdet tidsmæssigt er tilrettelagt. Arbejdsvrije dage og vagtdage i turnus indgår i ferien med et forholdsmæssigt antal. Ferie begynder ved arbejdstids begyndelse den første feriedag og slutter ved

arbejdstids ophør den sidste feriedag. Efter § 6, stk. 3, i ferieloven kan ferie ikke holdes på det ugentlige fridøgn, på søgnehellidage, overenskomstmæssigt eller sædvanemæssigt fastsatte fridage eller erstatningsdage herfor.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i ferieloven, at er en lønmodtager syg, når ferien begynder, har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien. Efter § 12, stk. 2, i ferieloven, har en lønmodtager, som bliver syg under ferien, mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter i alt 5 sygedage under ferie i samme ferieår. En lønmodtager, som ikke har været ansat hos arbejdsgiveren i hele ferieåret, har ret til erstatningsferie efter et forholdsmæssigt færre antal sygedage. Feriedage, som en lønmodtager ikke har optjent i ferieåret efter § 5, stk. 2 og 5, fradrages i de sygedage, der ikke gives erstatningsferie for efter 1. og 2. pkt. Efter ferielovens § 12, stk. 3, betaler lønmodtageren den lægelige dokumentation, jf. stk. 2. Efter ferielovens § 12, stk. 4, fremgår det, at ved opgørelsen af erstatningsferie efter stk. 1 og 2 ses bort fra sygedage forud for den dag, hvor lønmodtageren giver arbejdsgiveren meddelelse om sygdommen, medmindre manglende meddelelse ikke kan bebrejdes lønmodtageren. Efter ferielovens § 12, stk. 5, fremgår det, at en lønmodtager omfattet af stk. 1 eller 2, som bliver rask, før den planlagte ferieperiode er ovre, har ret til i forlængelse af sin raskmelding at holde den resterende del af den planlagte ferieperiode, såfremt lønmodtageren ved sin raskmelding giver besked herom.

Det fremgår af § 13 i ferieloven, at en lønmodtager, der deltager i en strejke eller lockout, når ferien begynder, ikke kan begynde ferien. Arbejdsgiveren skal fastsætte ny ferie, når konflikten er ophørt, med et varsel på mindst 1 måned for hovedferie og 14 dage for øvrig ferie.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i ferieloven, at en lønmodtager ikke har pligt til at holde ferie i en periode, hvor lønmodtageren på grund af andre særlige forhold end nævnt i §§ 12 og 13 er afskåret fra at holde ferie. Efter § 14, stk. 2, i ferieloven fremgår det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke særlige forhold der kan afskære en lønmodtager fra at holde ferie.

Det fremgår af § 3, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort, at arbejdsgiveren fra den 1. september 2020 er omfattet af ferielovens § 46, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, jf. lov nr. 60 af 30. januar 2018.

Det fremgår § 46, stk. 1, 1. pkt., i ferieloven, at med bøde straffes den arbejdsgiver, der trods påkrav uden rimelig grund undlader at betale skyldig feriebetaling. Tilsvarende vil selskaber m.v. (juridiske personer) efter ferielovens § 46, stk. 4, kunne pålægges strafansvar efter straffelovens kapitel 5. Ferielovens § 46 er blevet ændret ved § 1 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, hvorved daværende § 46, stk. 3, blev til § 46, stk. 4. Henvisningen til § 46, stk. 3, i § 3, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort blev ved lovændringen ikke konsekvensrettet.

Det fremgår af § 3, stk. 9, i lov om forsøg med et socialt frikort, at overskrider borgeren indtægtsgrænsen i § 2, stk. 3, vil feriedage, der er optjent fra det tidspunkt, hvor overskridelsen sker, og feriebetalingen herfor ikke længere være omfattet af denne bestemmelse. Optjening, betaling og afholdelse vil derefter ske efter den til enhver tid gældende lov om ferie.

Det foreslås, at der fastsættes særlige regler om optjening, afholdelse og udbetaling af feriebetaling for borgere med socialt frikort i denne foreslåede lov om socialt frikort. Formålet er desuden, at arbejdsgiveren herved ikke vil skulle indberette feriegodtgørelse til eIndkomst, hvilket er tilfældet efter ferielovens regler.

Det foreslås med *stk. 1*, at lov om ferie ikke finder anvendelse for indtægt med et socialt frikort, jf. dog stk. 5 og 6.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at borgere med et socialt frikort ikke vil være omfattet af ferieloven, men at de i stedet vil blive sikret en tilsvarende ret til optjening af ferie, jf. de foreslåede stk. 2-7, hvorved blandt andet nogle få bestemmelser i ferieloven vil finde anvendelse for indtægt med et socialt frikort, jf. de foreslåede stk. 5 og 6.

Det foreslås i *stk. 2*, at en borger, der har fået udstedt et socialt frikort, vil optjene 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned vil optjeningen ske forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage. Ferien vil kunne afholdes, når den er optjent (samtidighedsferie).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at borgere, der har et socialt frikort, vil optjene og afholde samtidighedsferie. Dette vil indebære, at borgeren vil optjene 2,08 feriedage pr. måned, hvor borgeren er ansat. Optjening af 2,08 feriedage pr. måned vil svare til 25 feriedage ved 1 års ansættelse, hvilket er den samme ret til betalt ferie, der optjenes af lønmodtagere omfattet af ferieloven og borgere omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort. At ferien afholdes som samtidighedsferie vil sikre videst muligt, at borgeren altid vil kunne have overblik over, hvor mange feriedage vedkommende vil kunne afholde og derved tilskyndes til at gøre brug af sin optjente ferie. Der vil ikke være tilknyttet en bestemt ferieafholdelsesperiode, inden for hvilken optjent ferie efter denne foreslåede lov om socialt frikort skal afholdes.

Det foreslås i *stk. 3*, at arbejdsgiveren med et rimeligt varsel vil skulle meddele borgeren, hvornår ferien skal holdes. Der vil i videst muligt omfang skulle tages hensyn til borgerens ønske.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det, som det kendes fra den gældende ferielov og fra lov om forsøg med det sociale frikort, er arbejdsgiveren, der vil skulle varsle ferien, men at dette vil ske under hensyntagen til, hvad borgeren måtte have af ferieønsker. Såfremt arbejdsgiveren vælger ikke at varsle ferien til afholdelse, vil ferien skulle udbetales, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at feriebetaling udgør 12,5 pct. af den optjente løn. Ved ansættelsesforholdets ophør vil feriebetalingen for ikke afholdt ferie skulle udbetales direkte til borgeren. Feriebetalingen vil indgå i opgørelsen af borgerens maksimale indtægt, jf. § 1, på baggrund af et socialt frikort.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beregningen af feriebetalingen vil være 12,5 pct. af lønnen, svarende til feriegodtgørelse efter ferieloven og lov om forsøg med et socialt frikort. Derudover vil den foreslåede bestemmelse medføre, at feriebetaling for ikke afholdt ferie vil skulle udbetales direkte til borgeren ved ansættelsesforholdets ophør, samt at feriebetalingen vil skulle indgå i opgørelsen af, hvor mange penge borgeren har tjent via sit sociale frikort. Dette vil sikre, at borgeren vil modtage sin optjente feriebetaling, og at denne vil indgå i opgørelsen af saldoen på borgerens sociale frikort.

Som følge af den foreslåede § 5 vil feriebetalingen indgå i opgørelsen af borgerens indtægt på det sociale frikort. Feriebetalingen vil dermed skulle indberettes af arbejdsgiveren til den særskilte it-løsning på lige fod med borgerens lønindtægt.

Det foreslås i *stk. 5*, at borgeren vil blive omfattet af § 6, stk. 2 og 3, samt §§ 12-14 i ferieloven.

Henvisningen til bestemmelserne i ferieloven vil skulle sikre, at ferie ikke vil kunne afholdes på helligdage eller sædvanlige fridage, og at det vil blive reguleret, hvornår en lønmodtager ikke vil kunne afholde ferie, herunder når borgeren er syg, på barsel eller strejker. Ydermere vil ferielovens bestemmelser om ret til erstatningsferie i tilfælde af sygdom også skulle være gældende for ferie optjent efter denne foreslåede lov om socialt frikort.

Det foreslås i *stk. 6*, at borgerens arbejdsgiver vil være omfattet af § 46, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, i ferieloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ferielovens § 46, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en arbejdsgiver, som trods påkrav uden rimelig grund undlader at betale skyldig feriebetaling, vil blive straffet med bøde, vil skulle være gældende for borgere med socialt frikort. Dette vil medføre, at arbejdsgivere til borgere, der optjener ferie efter denne foreslåede lov om socialt frikort, vil kunne straffes, såfremt de undlader at betale skyldig feriebetaling. Tilsvarende vil selskaber m.v. (juridiske personer) efter ferielovens § 46, stk. 4, kunne pålægges strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

Det foreslås i *stk. 7*, at overskrider borgeren den maksimale indtægt i forslagens § 1, vil feriedage, der er optjent fra det tidspunkt, hvor overskridelsen sker, og feriebetalingen herfor, ikke længere være omfattet af stk. 1-6. Optjening, betaling og afholdelse vil derefter ske efter den til enhver tid gældende lov om ferie.

Det foreslåede stk. 7 vil medføre, at borgere med et socialt frikort, der oppebærer en indtægt, der overstiger grænsen på 41.280 kr. (2024-niveau) i kalenderåret, for så vidt angår

ferie ikke længere vil være omfattet af § 5, stk. 1-6, i denne foreslåede lov, men vil være omfattet af alle ferielovens regler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 6

Det fremgår af § 4 i lov om forsøg med et socialt frikort, at indtægt på baggrund af et socialt frikort skal indberettes af virksomheden til kommunen via it-løsningen socialtfrikort.dk.

Det foreslås, at som en betingelse for at en indtægt vil være omfattet af et socialt frikort og dermed af reglerne i denne foreslåede lov, vil arbejdsgiveren skulle indberette oplysninger om ansættelsen, herunder oplysninger om indtægten m.v., til den it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen.

Forslaget vil medføre, at skattefrihed og friholdelse for fradrag i offentlige forsørgelsesydelse for en person med socialt frikort forudsætter, at arbejdsgiveren vil have indberettet det optjente beløb til den it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen. Såfremt arbejdsgiveren ikke har indberettet borgerens indtægt til den dertil indrettede it-løsning, men derimod til eIndkomst, vil det sociale frikort ikke være blevet anvendt. Borgeren kan derfor få fradraget indtægten i sin forsørgelsesydelse og skal ligeledes betale skat af indtægten. Det kan desuden få betydning for, om borgeren fortsat lever op til betingelserne for ordningen, hvis borgerens indtægt overstiger beløbet nævnt i § 2, stk. 2, nr. 2.

Arbejdsgiverne vil, jf. skatteindberetningsloven, skulle indberette A- eller B-indkomst på normal vis for beløb over det maksimale beløb for det sociale frikort.

Udbetaling af indtægt, der vil være optjent med brug af et socialt frikort, vil kunne udbetales med elektronisk kontooverførsel eller ved kontant betaling fra arbejdsgiver til borger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 7

Det fremgår af § 5 i lov om forsøg med et socialt frikort, at kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag efter lov om forsøg med et socialt frikort og afgørelser om deaktivering jf. § 2, stk. 4, 2. pkt., i lov om forsøg med et socialt frikort, kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne foreslåede lov om socialt frikort ligeledes vil kunne påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det er fastsat i retssikkerhedslovens § 50, at Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser i det omfang,

det fastsættes ved lov. Den foreslåede § 5 vil således have til hensigt at sikre denne klageadgang. Tilsvarende klageregler findes f.eks. i servicelovens § 168. Forslaget vil således medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne foreslåede lov om socialt frikort vil kunne påklages til Ankestyrelsen. Dog gælder det, jf. § 66 i retssikkerhedsloven, at inden en klage behandles, vil den myndighed, som har truffet afgørelsen, skulle vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor vil en klage først skulle afleveres til kommunalbestyrelsen, som har truffet afgørelsen.

Der vil kunne træffes afgørelser efter denne foreslåede lov om udstedelse af sociale frikort, deaktivering af sociale frikort, genaktivering af sociale frikort samt om afslag på ansøgninger om sociale frikort og anmodninger om genaktivering af sociale frikort. Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse skulle overholde de almindelige forvaltningsretlige principper og reglerne i retssikkerhedsloven ved behandling af sager efter denne foreslåede lov om socialt frikort.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.

Til § 8

Det fremgår af § 2, stk. 7, i lov om forsøg med et socialt frikort, at beløbet på 10.000 kr. i stk. 2, nr. 2, og beløbet på 40.000 kr. i stk. 3 reguleres den 1. januar 2024 med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb.

Det foreslås, at beløbene i §§ 1 og 2, stk. 2, nr. 2, vil skulle reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen vil ske første gang den 1. januar 2025. De beløb, der fremkommer efter regulering, vil blive afrundet til nærmeste hele kronebeløb.

Forslaget vil medføre, at beløbene årligt vil blive reguleret med satsreguleringsprocenten. Social-, Bolig- og Ældreministeriet vil hvert år offentliggøre satsene i denne foreslåede lov på Social-, Bolig- og Ældreministeriets hjemmeside. Reguleringen vil ske første gang den 1. januar 2025. De beløb, der fremkommer efter regulering, vil blive afrundet til nærmeste hele kronebeløb.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato vil medføre, at ordningen med et socialt frikort gøres permanent fra den 1. januar 2025.

Det foreslås desuden i *stk. 2*, at borgere, der den 31. december 2024 har et socialt frikort efter lov om forsøg med et socialt frikort, vil få videreført deres sociale frikort, så dette

vil kunne anvendes i 2025 og frem. Deaktiverede sociale frikort vil blive videreført, jf. 1. pkt., dog som deaktiverede. Videreførte sociale frikort efter 1. og 2. pkt., vil fra den 1. januar 2025 være omfattet af denne foreslåede lov.

Forslaget vil medføre, at de borgere, der har et socialt frikort ved udgangen af den 31. december 2024, automatisk vil få videreført deres sociale frikort, så de vil kunne anvende dette i 2025 og frem. Borgere med et socialt frikort vil derfor ikke skulle foretage sig noget i forbindelse med ikrafttrædelsen af denne foreslåede lov om socialt frikort. Forslaget medfører desuden, at deaktiverede sociale frikort bliver videreført som deaktiverede. Videreførte sociale frikort fra forsøgsperioden med et socialt frikort vil fra den 1. januar 2025 være omfattet af denne foreslåede lov.

Til § 10

Det fremgår af § 7, nr. 32, i ligningsloven, at der til den skattepligtige indkomst ikke medregnes udbetalinger, som er omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort.

Det foreslås i *stk. 1*, at ”forsøg med et” udgår af § 7, nr. 32, i ligningsloven.

Forslaget vil medføre, at der fremadrettet i ligningsloven vil stå ”lov om socialt frikort”.

Forslaget skal ses i lyset af lovforslagets § 1, som vil medføre, at ordningen med et socialt frikort gøres permanent fra den 1. januar 2025 og dermed ikke længere vil være en forsøgsordning.

Det foreslås, at der vil skulle være skattefrihed for udbetalinger omfattet af ordningen om et socialt frikort. Dette sker ved den foreslåede ændring af ligningslovens § 7, nr. 32.

Forslaget vil medføre, at udbetalinger i henhold til lov om socialt frikort vil være skattefritaget. Der vil således kunne modtages skattefrie udbetalinger på indtil 41.280 kr. (2024-niveau) årligt pr. person med socialt frikort.

Det bemærkes, at udbetaling af vederlag fra virksomheder med dansk CVR-nummer, offentlige myndigheder m.v. vil kunne ske i henhold til lov om socialt frikort, mens vederlag for arbejde for privatpersoner og indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed ikke vil være omfattet af ordningen,

jf. lovforslagets § 1, og bemærkningerne hertil. Skattefri udbetaling af vederlag i henhold til den foreslåede ordning vil således kun kunne foretages af arbejdsgivere, som har et dansk CVR-nummer.

Det bemærkes, at skattefri udbetalinger efter lov om socialt frikort som følge af skattefritagelsen ikke vil skulle indberettes til eIndkomst. I stedet vil indtægten skulle indberettes til den it-løsning, der vil skulle understøtte ordningen., jf. lovforslagets § 6.

Som følge af skattefritagelsen vil arbejdsgiveren heller ikke skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag.

I de tilfælde, hvor vederlag for en arbejdsydelse for en arbejdsgiver ikke opfylder betingelserne for at kunne udbetales skattefrit efter denne foreslåede lov, f.eks. fordi loftet på 41.280 kr. (2024-niveau) årligt er nået, eller fordi der ikke foretages korrekt indberetning af vederlaget til den særskilte it-løsning, vil beløbet være skattepligtigt efter de almindelige regler. Det vil sige, at modtageren af vederlaget, hvis der er tale om en honorarmodtager, efter de gældende regler vil skulle selvangive værdien og beskattes heraf. Arbejdsgiveren vil endvidere være indberetningspligtig af beløbet. Er der tale om et lønmodtagerforhold, vil arbejdsgiver være indberetningspligtig og indeholdelsespligtig af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag efter de almindelige regler herom.

Det bemærkes, at skatteforvaltningen efter de almindelige regler i forvaltningsloven og reglerne i databeskyttelsesforordningen samt supplerende nationale bestemmelser om behandling af personoplysninger af den eller de databaseansvarlige myndigheder vil kunne få videregivet oplysninger om indberettede indbetalinger m.v. til brug for skattekontrol.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2 og 3.

Til § 11

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Det skyldes, at de grønlandske og færøske myndigheder har overtaget sagsområder på det sociale område.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget**Ændring af anden lovgivning*

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:
1-31) ---
32) Udbetalinger omfattet af lov om forsøg med et socialt frikort.
33-38) ---

§ 10. I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, ssom ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 32, udgår »forsøg med et«.